

17 листопада - Міжнародний День Студента!

Ось уже майже сімдесят років 17 листопада студентство усього світу відзначає Міжнародний День Студента – традиційне, гучне й веселе свято. Цей день об'єднує всі покоління студентів, як теперішніх так і колишніх. Адже майже кожен із нас пам'ятає роки навчання у вузі – цю прекрасну пору свого життя, сповнену нових вражень, сильних почуттів та часто доленосних рішень.

Тому цей день відзначають не лише сьогоднішні студенти, а й ті, для кого студентські роки залишилися позаду, але залишилися яскравою сторінкою життя. Тому, перефразовуючи класика, стверджуємо: усі ми родом зі студентства.

osvita

Тому Міжнародний День Студента святкують усі: ті студенти, і викладачі. Ось і в Гоголівському університеті панувала святкова атмосфера. Цього дня було тільки й чути: «Де будемо відзначати День Студента?», «Коли збираємось?», «А ти йдеш сьогодні на концерт?». Як бачимо, усіх чекала доволі насичена програма, яка, однак, не завадила прийти студентам на офіційне відзначення Міжнародного Дня Студента, що відбувалося у великому актовому залі. 17 листопада тут традиційно зібралися студенти, викладачі та співробітники університету.

Оскільки це свято позбавлене будь-якої помпезності, офіціозу та патетичної урочистості, у залі панувала тепла, дружня атмосфера. З нагоди свята своїх колег вітали творчі колективи університету: хореографічні ансамблі «Дивертисмент» (художній керівник – Наталія Осипенко), «Шаленство» (художній керівник – Альона Бойко), «Топ-Данс» (художній керівник – Наталія Труш), вокальні ансамблі «Калинонька» (художній керівник – Вадим Полянський) та «» (художній керівник – Олена Овраменко) та ін. Усіх присутніх у залі також привітали перший проректор Никоненко П.М., декан природничо-географічного факультету Сенченко Г.Г., члени студради університету.

З нагоди відзначення Міжнародного Дня Студента за відмінні успіхи у навчанні, активну участь у науковій роботі та громадському житті Почесними грамотами були нагороджені кращі студенти, яких від імені ректорату привітали та вручили Почесні грамоти перший проректор Никоненко П.М. та проректор з науково-педагогічної та виховної роботи Зінченко С.В. На жаль, тих, хто особисто прийшов отримати

почесну відзнаку, було дуже мало. Звичайно, є певні об'єктивні причини: заняття, хвороби, практика, але складається не дуже гарне враження, коли в урочистій обстановці оголошується наказ ректора, називаються прізвища студентів, а вони просто не з'являються. Але це маленький штрих, який, однак, не зіпсував святкового настрою.

Редакція газети приєднується до щирих побажань, які звучали на урочистостях. Вітаємо усіх колишніх і нинішніх студентів, бажаємо їм здоров'я, успіхів та життєвої енергії.

Наш кор

Калейдоскоп новин

6 листопада 2008 року відбулося засідання Вченої Ради Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя з порядком денним:

1. Організація навчального процесу та самостійної роботи студентів першого і другого курсів в умовах кредитно-модульної системи.
  2. Про роботу науково-дослідної лабораторії порівняльних педагогічних досліджень.
- Вчена рада прийняла рішення з обговорених питань.

13 листопада 2008 року у стінах Гоголівського вузу відбулася зустріч поета Віталія Іващенко, доцента Національного університету «Київський політехнічний інститут», зі студентами та викладачами Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя. Під час спілкування з аудиторією київський поет зазначив, що значна частина його поезій присвячена темі кохання, але й теми філософські, зокрема, добра і зла, дружби, порядності, інтелігентності теж присутні у його творчості. Є також цикл гумористичних та сатиричних поезій.

Зустріч пройшла у теплій невимушеній атмосфері.

Вітає Президент України

До Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя надійшло вітання від Президента України, в якому він висловлює вдячність студентам нашого вузу, які брали участь у розкопках Батурина – колишньої гетьманської столиці. Подаємо імена тих студентів та викладачів, які отримали особисту подяку від глави української держави:

Потапенко Максим Васильович, асистент кафедри історії України, Москаленко Олександр Юрійович, доцент кафедри історії України, студенти історико-юридичного факультету: Антонік Наталія, Бабка Володимир, Бахоцька Олександра, Бондаренко Вікторія, Бородавка Наталія, Гнотенко Андрій, Горохова Катерина, Гузь Ольга, Гусєв Дмитро, Данченко Сергій, Жигун Ірина, Клименко Богдан, Ключко Віктор, Коробка Леся, Кошель Андрій, Кульгейко Ольга, Кусий Сергій, Марченко Лариса, Мельник Тетяна, Москаленко Марина, Овсяник Тетяна, Панченко Наталія, Рибець Олександр, Рубанович Марія, Рудьков Олександр, Самко Юлія, Семенченко Марина, Сташенко Ірина, Томко Ольга, Требух Віталій, Хілобок Руслан, Черкасов Павло, Чикало Ярослав, Ювченко Юлія, Юрченко Сергій.

Завершено конкурс

Напередодні Міжнародного Дня Студента завершився традиційний огляд-конкурс «Краща академічна група факультету». Цього року були визначені кращі групи на факультетах, колективи та наставники яких були відзначені Почесними грамотами та нагороджені безкоштовною вечіркою в студентському кафе «Юність».

Отже, за результатами конкурсу кращими стали:

колектив академгрупи УА-51 філологічного факультету (наставник групи – асистент

кафедри методики викладання української мови та літератури Топтун Володимир Михайлович);

колектив академгрупи БХ-51 природничо-географічного факультету (наставник групи – доцент кафедри педагогіки Падун Ніна Олексіївна);

колектив академгрупи ХХК-31 факультету культури і мистецтв факультету (наставник групи – доцент кафедри музичної педагогіки та хореографії Ростовська Юлія Олександрівна);

колектив академгрупи ПП-51 факультету психології та соціальної роботи (наставник групи – асистент кафедри загальної та практичної психології Кресан Ольга Дмитрівна);

колектив академгрупи ІП-52 історико-юридичного факультету (наставник групи – асистент кафедри історії України Потапенко Максим Васильович);

колектив академгрупи АН-31/1 факультету іноземних мов (наставник групи – викладач кафедри англійської філології Дергун Тетяна Василівна);

колектив академгрупи МФ-51 фізико-математичного факультету (наставник групи – доцент кафедри фізики Руденко Микола Петрович).

Колективи академічних груп та їх наставників привітали на урочистостях з нагоди Міжнародного Дня Студента, а також були вручені Почесні грамоти.

Міжнародний форум студентської молоді

28 жовтня делегація студентів Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя на чолі з ректором професором О.Д.Бойком та проректором з науково-педагогічної та виховної роботи С.В.Зінченком відправилась на Міжнародний слов'янський форум студентської молоді країн співдружності: Росії, України та Республіки Білорусь «Нам этот мир завещено сберечь» до м.Брянська. Офіційне запрошення на участь у форумі університету надійшло від ректорату Брянського державного університету імені І.Г.Петровського. Для учасників була розроблена спеціальна програма, яка передбачала обмін досвідом у вирішенні проблем сучасної молоді, розвитку студентського та молодіжного самоврядування. Основою форуму був Інтернет-фестиваль, який передбачав роботу в групах студентів з України, Росії та Білорусі.

Ця поїздка залишила багато вражень, з якими вони вирішили поділитися з читачами нашої газети. Хочеться додати, що кожному запам'яталося щось своє, надзвичайне з їхнього погляду. Але усі делегати відзначають гостинність, з якою їх зустрічали у

Брянську, творчу атмосферу, яка панувала на форумі, а також сильне враження у них залишила плата за гуртожиток. Але краще про це розкажуть самі студенти – учасники форуму.

Міжнародні стосунки – це завжди цікаво і корисно, тому ми з радістю вирушила на форум. На російському

кордоні нашу делегацію зустрічали хлібом-сіллю. Прикро, що через технічні причин ми запізнились на відкриття. Тож свою роботу розпочали з Інтернет-фестивалю: урочисте відкриття, поділ на малі групи, до кожної з яких входили студенти з різних країн, та розподіл обов'язків – приблизно так виглядав наш старт. Пізніше люб'язні гості влаштували екскурсію нічним Брянську. Велика кількість пам'ятних місць, дружня атмосфера та єдність духу трьох братніх народів залишила теплі спогади в серцях кожного з нас.

Наступний ранок розпочався безпосередньою роботою над проектами Інтернет-фестивалю. Непереборне прагнення до співпраці, спілкування та втілення ідей творило дива. Аудиторії переповнювались ідеями. Коли були вирішенні основні проблеми проектів – учасники форуму відправились на заплановану програмою екскурсію до Меморіального комплексу «Партизанська поляна». Він складається з демонстраційного майданчика військової техніки та музею. Меморіальний комплекс вразив нас своєю сумною урочистістю, відблисками від Вічного вогню на мармурових плитах з іменами загиблих партизанів. Експонати Музею партизанської слави також залишили слід в наших серцях. Пройшовшись пам'ятними місцями та ознайомившись з історією антифашистської боротьби, ми завершили екскурсію участю у цікавому концерті під відкритим небом, на якому виконувалися партизанські пісні. На завершення продуктивного дня учасники форуму мали можливість відвідати п'єсу Брянського драматичного театру «А завтра была война», яка перенесла нас у світ подій до початку Великої Вітчизняної війни.

І ось останній день форуму. Зранку відбулось підведення підсумків Інтернет-фестивалю, нагородження учасників та закриття форуму. Але після цього, несподівано для всіх нас, відбулась зустріч учасників форуму з губернатором Брянська. Ми мали можливість обговорити проблеми сучасної молоді.

У цілому залишилися тільки позитивні враження, адже не так часто випадає можливість виявити себе на міжнародному рівні, захистити честь університету та країни.

Особлива подяка ректорові Бойку Олександрові Дмитровичу та проректору Зінченку Станіславу Віталійовичу за організацію нашої участі у форумі.

Леся Коробка, студентка історико-юридичного факультету

Мене завжди приваблювали нові міста, тому, коли почула про можливість їхати до Брянська, сприйняла це як дарунок неба. Власне, мені сподобалось усе – навіть стояти три години на українському кордоні, адже приємна компанія колег-студентів компенсувала з головою усі незручності нашого пересування з точки Н. до точки Б. Я, мабуть, ще довго згадуватиму, як дружньо наш студентський колектив співав у «газели» онароднену пісню «Муха по носі – дощ по голові».

Було дуже приємно, коли на російському кордоні нас зустріли хлібом-сіллю, а також, коли дівчатка-волонтери дуже приязно зустріли нас вже в самому Брянську. Гуртожиток, де ми жили, теж дуже сподобався, особливо вразило те, що плата за нього - 5 відсотків від місячної стипендії, що дорівнює вартості однієї російської шоколадки. Насправді, наше перебування у межах Російської Федерації було надзвичайно насиченим і цікавим, більше того – воно було дуже корисним, перш за все, в плані усвідомлення національності схожості-різності слов'янських народів. Мені дуже врізалися в пам'ять слова нашого ректора Олександра Дмитровича про те, що в тому, що ми різні, треба шукати не проблему, а ресурс, адже чоловік та жінка також різні...Повертаючись до Ніжина, ми

думали, де б можна витратити наші недотрачені рублі, врешті решт вирішивши залишити їх в якості сувеніра, адже про приємні поїздки завжди хочеться згадувати знову.

Таня-Марія Литвинюк, студентка філологічного факультету

Найперше, що вразило при довгоочеканому прибутті на місце призначення – дивовижно-дружня атмосфера. Дівчатка-волонтери із Брянського університету не відходили від нас ні на крок і дивувалися, що ми спілкуємося між собою українською мовою(!!!). Вони нам щиро співчували, що у нас такі непорозуміння у країні і такий президент. І було одразу помітно, що ми для Брянська завжди звані гості, про що свідчив і наш візит до губернатора Брянської області.

А ще враження були не тільки від того, що студенти університету ім.академіка Петровського платять лише 5%(!!!) від стипендії за гуртожиток, який далеко не гірший за нашу «четвірку», але і від того, що наші вірші українською мовою, які ми презентували на закритті фестивалю, сприймалися усіма на «ура», хоч зрозуміти суть сказаного нашим брянським друзям було не під силу.

«А що таке «журба»?» запитували нас дівчатка-волонтери і раділи, коли ми дарували на згадку жетони Київського метро(тоді ще по 50 копійок).

Хоча, десь глибоко виникали підозри, чи не є це черговим піар-ходом у планах Росії знову приєднати Україну і Білорусь? Але щирі і дружні посмішки організаторів фестивалю розвіювали усі сумніви. Сонця у їхніх серцях зігрівали нас протягом усіх днів перебування у Брянську. А істинність сонячного сяйва у серці, повірте, легко відрізнити від штучного.

Ольга Роляк, студентка філологічного факультету

Вітаємо переможців міжнародного конкурсу!

З 10 по 14 листопада 2008 року в місті Києві проходив XI Міжнародний фестиваль-конкурс студентської художньої творчості, організований за підтримки Міністерства освіти і науки України, Міністерства культури і туризму, Міністерства України у справах сім'ї, молоді та спорту, Київської міської державної адміністрації, Всеукраїнської ради студентів та ін.

Основною метою фестивалю-конкурсу є підтримка молодих талантів та надання їм можливості реалізувати творчий потенціал, залучення студентської молоді до художніх цінностей, досягнень світового і вітчизняного вокального та хореографічного мистецтва, налагодження творчих стосунків між студентською молоддю різних країн світу. У конкурсі взяло участь понад 500 студентів навчальних закладів України та Азербайджану. Журі в жанрі вокально-хорового мистецтва очолював Ігор Поклад, композитор, лауреат державної премії імені Т.Г.Шевченка, народний артист України, членами журі були: Микола Сингаївський, поет-пісняр, лауреат премії імені Лесі Українки, заслужений діяч мистецтв України; Лідія Михайленко, викладач Київського державного вищого музичного училища імені Р.М.Глієра, художній керівник вокально тріо «Либідь», лауреат Міжнародних конкурсів, народна артистка України; Лариса Недін, поетеса, актриса, лауреат Міжнародних, Всеукраїнських премій та конкурсів, завідувач редакції популярної музики та розважальних програм Національної радіокомпанії України, заслужена артистка України.

Серед учасників фестивалю були і студенти факультету культури і мистецтв Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя Руденко Сергій та Ільчук Юрій. І приємно відзначити, що вони повернулися до рідного вузу з перемогою. Руденко Сергій у номінації естрадна пісня отримав II премію, а Ільчук Юрій у номінації «народна пісня» – III місце. Ми вітаємо наших талановитих студентів із перемогою та старшого викладача кафедри вокально-хорової майстерності Курсона Валерія Миколайовича, вихованцями якого є юні таланти.

Сподіваємося, що наші студенти і надалі будуть радувати нас своїми перемогами та прославляти Гоголівський вуз.

Продовжуємо переможну традицію

15 листопада 2008 року в місті Кролевіці проходив Міжнародний конкурс пісенної творчості «Мелодії вічності», лауреатом якого став студент факультету культури та мистецтв НДУ імені Миколи Гоголя Руденко Сергій (клас старшого викладача кафедри вокально-хорової майстерності Курсона Валерія Миколайовича). Незважаючи на те, що Сергій Руденко щойно повернувся з одного конкурсу і зразу ж потрапив на інший, Сергій зумів достойно виступити, за що й був відзначений найвищою нагородою конкурсу – «Гран-прі».

Студенти факультету культури і мистецтв Сергій Руденко та Юрій Ільчук довели, що майже кожна участь у конкурсі наших студентів може виявитися результативною. Тому бажаємо нашим талановитим студентам і викладачам частіше брати участь у різних конкурсах і конференціях і перемогати.

«Іван Кошелівець. Емма Андіївська: повернення на Батьківщину»

- так називалось свято книги, яке відбулося в бібліотеці головного корпусу бібліотеки для студентів філологічного факультету.

Відкрила презентацію книжкової виставки - директор Центру гуманітарної співпраці з українською діаспорою Сидоренко В.О. Вона розповіла, що минув рік, як у нашому вузі відбулися Кошелівецькі читання, присвячені 100-річчю з дня народження відомого літературознавця в діаспорі Івана Максимовича Кошелівця, уродженця Ніжинського району. Матеріали ювілейного заходу надіслали в Мюнхен дружині Івана Максимовича відомій поетесі і художниці Еммі Андіївській і отримали від неї посилку книг і картин.

Старший викладач кафедри української літератури Олександр Гадзінський розповів про життєвий та творчий шлях Івана Кошелівця. Він відзначив, що оглядаючи сьогодні перейдені Іваном Кошелівцем житейські гони, думаєш: щасливою була людина, якій судилося таке активне довголіття і яка – попри те, що випало мало не все життя провести на чужині, – належить Україні. Близько шістдесяти років життя поза Україною, і постійна праця на українську культуру – без сподівання на те, що вона колись буде поцінована Батьківщиною.

Бібліотекар студентського абонементу Бездухова Ю.М. говорила про письменницю, поетесу, художницю, досить відому у світі – Емму Андіївську. Її повернення на Батьківщину відбулося через живописні роботи, збірки її поезій і враження відомих людей, які мають щастя знати цю дивовижну жінку, спілкуватися з нею. Юлія Миколаївна представила книгу літературного проекту «Текст+Контекст» журналістки та поетеси Людмили Таран «Жінка як текст: Емма Андіївська, Соломія Павличко, Оксана Забужко: фрагменти творчості і контексти», яка упорядкувала вибрані фрагменти творчості трьох видатних жінок-літераторів кінця ХХ століття.

Директор Центру гуманітарної співпраці з українською діаспорою Сидоренко В.О. вручила книги та журнал “Сучасність”, редактором якого був Іван Кошелівець. Подарунок поповнив бібліотечний фонд, який насажує нове покоління студентів на літературну і художню творчість.

Галина Осипова, завідувач відділу обслуговування бібліотеки

«Відкрий для себе Гоголя»

З нагоди 200-літнього ювілею Миколи Гоголя у місті Ніжині управлінням культури і туризму у рамках українсько-швейцарського проекту «Модель 21: Творці змін» був оголошений літературний молодіжний конкурс «Відкрий свого Гоголя», у якому взяли участь учні старших класів загальноосвітніх шкіл міста і району, студенти вищих навчальних закладів Ніжина, творча та обдарована молодь.

На розгляд журі, до складу якого входили команда культурних перетворювачів міста Ніжина «Креативні штурмовики», викладачі-гоголезнавці Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя, представники міської ради та ЗМІ, команда Центру розвитку «Демократія через культуру», учасники конкурсу подавали наукові та творчі роботи про нашого видатного земляка Миколу Гоголя.

Після підведення підсумків конкурсу управлінням культури і туризму міста Ніжина спільно з Ніжинським державним університетом імені Миколи Гоголя була

організована імпреза «Відкрий для себе Гоголя». На святі перед присутніми виступив начальник управління культури і туризму м. Ніжина, координатор Ніжинської команди культурних перетворювачів «Креативні штурмовики» Шаган Леонід Костянтинович, який розповів про українсько-швейцарський проект та літературний конкурс.

Про значення Миколи Гоголя для світової культури, його місце у літературному просторі, особистість геніального письменника говорили доктор філологічних наук, завідувач кафедри історії світової літератури та культури професор Самойленко Г.В., фахівець Гоголезнавчого центру Прохоренко Є.Є., завідувач музею історії Ніжинської вищої школи Максименко А.С.

Ніжинське училище культури та мистецтв імені Марії Заньковецької представило на розсуд глядачів сценічну постановку «Гоголівські променади». Кульмінацією імпрези стало нагородження переможців літературного конкурсу «Відкрий свого Гоголя», серед яких була і студентка філологічного факультету Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя Ольга Роляк. Її робота була особливо відзначена організаторами конкурсу та членами журі.

Ніч з Гоголем (із правдивих фактів)

- Головне, щоб нас не помітив сторож! – шепотіла студентка О. студентці Т., піднімаючись скрипучими сходами на третій поверх.
- Я ковдру взяла і ведмедика.
- Це добре. Ведмедика можна замість подушки.
- Та ні, хай просто сидить і дивиться.
- Ну, хай. А я моркву корейську купила і батон. Голодними не будемо.
- Ура! Давно хотіла моркви.
- Студентки зайшли в остання аудиторію і тихенько зачинили двері.
- Кажуть тут колись спальня була для учнів гімназії. – проінформувала студентка О.
- А тоді тут кіно показували, дивись – сказала студентка Т. – за оцією кінобудкою і сховаємось!
- А чому... – сидячи на підлозі за кінобудкою, і смачно пережовуючи моркву з батоном запитувала студентка О. – чому ти вступила саме сюди?
- Та, тестування проходила, – відкусила шмат батона студентка Т., – на той час пробне. От і довелося їхати з Вінничини до самого Ніжина, бо саме в цей універ і вступила. А ти?
- Притягнулася. Та, мабуть в дитинстві дуже Гоголя любила, тобто твори його, от і притягнув мене своєю чарівною містичною силою.
- Он як..., – дожовувала студентка Т. останню порцію моркви по-корейськи.
- Тс..! – раптом нашорошила вуха студентка О. – з коридору доносилося поскрипування підлоги і тихі кроки. За кілька хвилин в аудиторію зайшов сторож. Студентки затамували подих, та за кілька секунд з полегшенням зітхнули, коли двері зачинилися і сторож, а це був саме він, не помітив їх.
- Ну, тепер лишилося чекати. – сказати студентка О.
- А чого ти чекаєш?
- Не знаю, взагалі-то натхнення. Як не як, а в університеті я ще не ночувала, а тут така поетична атмосфера. А ще... Ти ж знаєш, що Гоголь був не просто письменником? Один знайомий маг мені казав, що у «Вії» він знішов формулу для відкриття часового порталу, тобто так званої машини часу.
- Ого! А давай і ми знайдемо той портал!
- Для кожної людини він буде різний. І взагалі не для кожної, і це не такі вже прості речі.

Тут все настільки просто, що занадто складно.

Тим часом годинник сповістив, що за кілька хвилин настане північ. Студентки озброїлися ручками і блокнотами. – Щось у мене немає ніякого натхнення. – покаржилася студентка Т.

– А в мене послухай, що народилося:

**Торішній біль, торішній сум,
Під склом у ніч, навпроти зум,
Полон за дах , що їде вже,
Будь міражем або ножем.
Короткий рік спросоння дме
У вуса, й порохом жене.
Віват мені! Віват тобі!
На Божій, мамо, ми стопі.
Таке ж мале у крик і плач,
Вам дуля з маком і калач,
Іще звіринець в кулаці,
І кров із медом в молоці.
Початок..дякую за це!
Замовлю в Татка ще слівце
Зіграли марш, а може туш,
Приїхав дурень, тобто Буш,
Ведеться хроніка ноги,
Жирненька крапка ги-ги-ги.**

– Ну, щось таке. А ти, що це вже спати збираєшся? А екскурсія?

– Ти чула як скрипить підлога? Якщо сторож нас побачить будуть непереливки, а ще гірше, коли у нього станеться серцевий напад. Раптом він прийме нас за привидів?

– Ти як хочеш, а я пішла, – сказала студентка О. і вийшла в ледь освітлений коридор.

Тиша і тиша. Підлога скрипіла, як незадоволена миша, коли від неї забрали їжу, а ліхтарі давно поснули і бачили мабуть стонадцятий сон. Про щось світле, красиве. Принаймні мені так здається, що ліхтарям мають сни тися саме такі сни.

«Ти завжди сама ходиш по темним коридорам?»

«Упс... А це ще хто?»

«А кого ти хотіла почути?»

«Точно не сторожа.»

«Радій, я не він. Хоча..можливо і сторож, але свого просторового світу».

«Я звісно ніколи не зверталася до лікаря , але після того, що я чую ЧИЙСЬ ГОЛОС мабуть доведеться звернутися». «Це ти мені щойно сказала? Я ж думки читаю, не забувай».

«Послухай, скажи мені хто ти, бо мені вже страшно стає!»

«Не бійся чорта, якщо його за спиною носиш»

«Тьху ти! Не лякай!»

«Цитую.Просто цитую і жартую одночасно. Подобається мені просто цитувати свої твори».

«То ти...?!»

«Тихіше, не для преси. Так, це я .Ось уже два століття я».

«А чому тут? Тобі що місця немає де інде?»

«Маєш на увазі Диканьку чи Петербург? Буваю і там. Періодично. Мені зараз легко, захотів там, захотів уже в іншому місці. Шкода, що писати не можна».

«Слухай, а чому ти такі страхіття писав? Власне, для чого ти їм відкривав двері у наш світ?»

«О, бачу ти обізнана у цих справах. Що можу сказати? Ти мене не бачила при життю,

якими мене Бог нагородив «дарами», а Вони мені запропонували практично все, що мені було потрібне. От я з ними і почав, так би мовити співпрацювати».

«А вічність душі?»

«Ой, я тебе прошу, тільки не мені і не зараз, добре? Я не з ваших. Уже. Пройде час, можливо я і захочу повернутися, але не в цьому столітті. Та не засмучуйся, а то ти щось зовсім носа похнюпила, я ж писав тільки правду і нічого окрім правди. Хіба ти не цінуєш правду?»

«Та..я не про те..я про тебе...»

«Та заспокойся, знаю я ваші рятівні легіони – чим більше душ тим більше бонусів. Але наше ім'я також Легіон». «Тоді нам немає про що говорити»

«Та зажди. Ти жхза натхненням прийшла до мене. Чи за святкуванням. Хоча я і не святкую своє день народження це ви увели таку традицію. Неприємно, а що поробиш».

«Моє натхнення звідти... сам знаєш звідки».

«Та знаю. Хоча моє також було ЗВІДТИ. Спочатку. Ось хочеш, подарую тобі вірш, який я навіть не записав, але він завжди зі мною. В пам'яті. Хочеш?»

«Не знаю. Я щось зараз взагалі нічого не знаю. І спати хочеться... і он, поглянь десь дах дівся і на небі повітряний змії... жовтий, зелений червоний...»

Ранок привітав студенток брязканням відер і швабр.

– Ой! А це що таке? – здивована прибиральниця аж ганчірку випустила із рук, – Хто вас сюди впустив? Ви що тут ночували?

– Та заспокойтесь, – підвелася заспана студентка О. – Ми мисливці за натхненням.

– Дивина! Що тільки сучасні студенти не придумують! – кивала головою прибиральниця і не знаходила більше слів.

– А знаєш, – говорила студентка О. студентці Т., ідучи до гуртожитку вже після пар, – він все-таки подарував мені свій вірш. Я прокинулася вранці, а вірш уже написаний. Хоч я не пам'ятаю, щоб його писала. Ось послухай.

Мій маленький Принц

Ми вдалися до гри, ми відмовили всім абонентам,
Ще замало вогню, бо свічкам заборонено жити,
Десь на заході сохнуть вітри і горять мінарети,
І запалюють нові зірки ненароджені діти.
Мій маленький ще Принце, куди баранець утікає?
Замки, знаєш, ми ще побудуємо нові, міцніші.
Тільки ти памятай, що Земля – це початок до раю,
Тільки люди іще можуть стати замріяно-інші.
Перший страх, як розсипаний бісер небесного диму,
Ти маленький ще, Принце, лікті збиваєш до крові,
І здуває зима твою казку останню в долину,
Що пророслим зерном увійшла у віки модернові.
І можливо ця гра на останній твій подих віддана,
І проколотий палець стікає по вінця зіпсований.
Моя муза – моя королева, коханка і піддана,
Грає в піжмурки тихо і вміло зникає за мовами.
Тільки ми не розкажем нікому, Принце, нікому,
Що тримаєш ти просто в долоні відкритій і стомленій,
Як ми кожної ночі літаєм щасливі додому,
І тримаєм її, нашу казку єдину на комині.
Ми розкажем іще не одній запізнілій галактиці,
Як зіграти на біс і зірвати аншлаги щовтілення,

Цілувати вогонь, поклонятися, але не ящірці,
Здобувати з думок еліксири краси і зцілення.
І злетять наші ватри сліпою вогнистою птахою,
І спиватимуть з неба густу, перетворену в друзки манну.
А годинник пісок пересипле з долоні, пропахлої
Твоїм першим візитом на Землю Обітованну.

– Дивина! – тільки й сказала студентка Т.

*Ольга Роляк, студентка філологічного факультету
Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя*

Що не снилось Гоголю

День 27 листопада 2008 року був надзвичайно відповідальним для студентів-першокурсників Гоголівського університету. Чому? Та тому що в нашому вузі проходив традиційний конкурс «Нумо, першокурснику». Цього року тема його була пов'язана, як ви вже здогадалися, з іменем нашого ушанованого випускника, всесвітньовідомого письменника Миколи Гоголя «Гоголю – і не снилося: мініатюри з сучасного студентського життя». Різноманітні версії того, що ж могло снитися Гоголю, а що ні, представили команди кожного факультету. Але більш переконливими виявилися команди філологічного факультету та факультету психології і соціальної роботи, які поділили третє місце. Друге місце посіли першокурсники історико-юридичного факультету, і нарешті, найпереконливішими знавцями снів Гоголя виявилися першокурсники факультету культури і мистецтв, які й стали цьогорічними переможцями конкурсу «Нумо, першокурснику». Вітаємо усіх переможців, усім учасникам дякуємо за їхні версії розкриття теми конкурсу, за якими теж було цікаво спостерігати. Переповідати хід конкурсу невдячна справа, адже краще один раз побачити, аніж сто разів почути. Тому пропонуємо за фоторепортажем конкурсу уявити, як це було.

Пиво: «легкий» напій з «важкими» наслідками

Скільки часу пройшло від виходу наказу ректора університету про заборону розпиття спиртних напоїв на території університету та виключення з вузу за появу у стані алкогольного сп'яніння у навчальному закладі, але й можна часом почути від студентів фрази: «Я не пив (пила) на території університету», «Та хіба ж це алкоголь? Це ж пиво!». З огляду на ці та інші непорозуміння, що виникають між адміністрацією і студентами, ще раз наголошуємо на тому, що пиво входить переліку алкогольних напоїв, і студент, затриманий у стані алкогольного сп'яніння на території університету, незалежно від виду алкогольних напоїв, які він вживав, виключається з університету.

А дія пива на організм людини не така вже й незначна, як це прийнято думати. Пропонуємо вашій увазі погляд лікаря на «легкий» вплив пива.

У наш час бачити людину, яка п'є пиво на вулиці, – це звичайне явище. Реклама пропонує пити пиво постійно, в будь-якій життєвій ситуації, фактично йти по життю з пляшкою. При цьому більшість роликів орієнтована на молодь.

Зрозуміло, що проблема зростання пивного алкоголізму не хвилює виробників цього напою. Прищепивши підростаючому поколінню за допомогою реклами новий стереотип вжитку пива (а фактично – постійну алкоголізацію), вони вирішують інше завдання – гарантовано підвищення попиту на свій продукт у майбутньому. Проте проблема зловживання пивом існує і все більше турбує наркологів. Пиво завжди вважалося «стартовим» напоєм, з якого починали практично всі алкоголіки, поступово переходячи до міцних напоїв. Тепер же часто спостерігається інша ситуація, коли дорогу до алкоголізму починають з пива і ним же «закінчують». Цей соціальний і в той же час медичний феномен дуже небезпечний.

«Легкий» напій з «важкими» наслідками

Фармакологічна дія пива сприяє відпочинку, заспокоєнню. У 20-і роки минулого століття його пропонували як седативний (заспокійливий) засіб. Таким чином, вживаючи пиво, людина виробляє в собі звичку до пива не лише як до алкоголю, але і як до своєрідного заспокійливого. Проходить час, і воно стає вкрай необхідним. Отже, збільшуються дози випитого пива, формується алкоголізм. Хоча громадська думка майже не сприймає пиво як алкогольний засіб. Можливо, тому, що пивна алкоголізація тривалий час не виявляється алкогольними ексцесами з бійками і родинними конфліктами. А потреба випити пиво не викликає такої тривоги, як потреба в горілці. Пивний алкоголізм розвивається більш приховано і підступно, ніж горілчаний. Але коли вже він виникає, то це дуже важкий алкоголізм.

Від пива «обвисає» серце

Крім того, дія пива на організм теж шкідлива, особливо, якщо вживати його багато. Це призводить до варикозного розширення вен і кордонів серця (серце «обвисає», стає млявим, а його функції порушуються, виникає синдром «пивного серця»). У відповідь на вживання пива в чоловічому організмі починає виділятися патологічна речовина, яка пригнічує продукування чоловічого статевих гормону. Замість цього починають вироблятися жіночі статеві гормони. З часом у чоловіків розширюється таз, розростаються грудні залози. А жінки, які зловживають пивом, ризикують захворіти раком грудної залози.

Небезпечно пити пиво матері, яка годує — у дитини можуть з'явитися епілептичні судоми, а пізніше може виникнути епілепсія. У разі пивної алкоголізації важче, ніж під дією горілки, уражаються клітини головного мозку, тому швидше руйнується інтелект і настають важкі психопатичні зміни. За даними ВОЗ, вживання пива підвищує ризик виникнення раку товстої кишки.

Яких речовин більше: корисних чи шкідливих

У пресі досить часто з'являються публікації про користь цього напою. Наприклад, стверджують, що пиво багате вітамінами й корисно для здоров'я. Ці вітаміни, здебільше групи В, потрапляють у пиво переважно з солоду. Але в процесі виготовлення пива концентрація їх значно знижується. І, наприклад, щоб забезпечити денну потребу у вітаміні В1, слід пити 10 л пива за день або з'їсти 300–400 г чорного хліба з муки грубого помолу. Що краще?

А ось про шкідливі речовини, які містяться в пиві, виробники замовчують. Наприклад, допустимі норми вмісту важких металів у пиві такі (у міліграми/кг): свинець — 0,3, кадмій — 0,003, срібло — 0,2, ртуть — 0,005, мідь — 5,0, цинк — 10,0. Не складно підрахувати, що, наприклад, гранично допустиму дозу кадмію, який додають до пива для утворення стійкої піни, легко можна перевищити, випивши понад 2 пляшки (1 літр) пива. Не виключено, що атипізм пивного алкоголізму частково обумовлений не лише великим об'ємом рідини, яка потрапляє до організму (водна інтоксикація), але і додатковою (а можливо, основною) токсичною дією солей важких металів.

З чого починається пивний алкоголізм

Поріг і швидкість виникнення і прогресу алкогольної хвороби в різних людей залежать переважно від обміну речовин. Очевидно, що ризик зростає за умови раннього початку алкоголізації (у підлітковому віці) при систематичному вживанні пива і перевищенні його разової дози понад 1 літр.

Коли ж людина переступає невидиму межу? Приведений далеко не повний перелік ознак алкоголізму. Проте, якщо присутній хоч би один з них, це повинно бути сигналом до того, що необхідно переглянути своє ставлення до вживання алкогольних напоїв і звернутися за консультацією до нарколога:

- вживає набагато більше спиртного, чим раніше, але ефект від цього такий же, виникають провали в пам'яті на період сп'яніння;
- людина починає вживати спиртні напої на роботі, за кермом, у суспільних місцях, з випадковими знайомими, наодинці;
- людина відчуває бажання випити пиво наступного дня після його вживання (вранці, вдень або навіть увечері);
- невдалі спроби зменшити частоту і дозу.

Отже, як бачимо, «нешкідливість» пива оманлива. А агресивна реклама цього напою може спричинити спалах нової форми алкоголізму серед молоді, який матиме тяжкі медичні і соціальні наслідки. У деяких країнах така реклама взагалі заборонена.

У розвинених країнах Заходу стає немодним пити пиво, адже в умовах сучасних технологій навіть невеликі дози алкоголю можуть призвести до помилки, яка обійдеться в тисячі доларів. Тому пивні компанії змушені шукати нові ринки збуту своєї продукції. Там, де не усвідомлюють, що пиво так само небезпечно для людини, як і будь-який інший спиртний напій.

Микола Косяченко, з інтернетвидання